

Arany Korszak

A TÉNY A REMÉNY ÉS A MEG
GYŐZŐDESE N-ALAPULÓ FOLYÓ-
IRAT

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1924 évi február hó 10-én.

III. Évfolyam * 3-ik szám.

Megjelenik havonta kétszer
Cluj—Kolozsváron, Strada
Nic. Filipescu 10. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre - - - - - 75 Lei

Fél évre - - - - - 40 Lei

EGYESSZÁM ÁRA 3 LEI

AZ „ARANYKORSZAK” TARTALMA:

VALLÁS ÉS FILOZÓFIA

Mindazokhoz, akik gondolkoznak és akik szeretik az igazságot 35—40
Kérdések és feleletek 48

TERMÉSZETTUDOMÁNY

Dr. Ábráms és az elektronelmélet - 40—42
A méhek és a méhészet 44
Háromféle méh van egy családban 44
Méhfajok 45
Méhcsipés 45
Modern méhészeti felszerelés 45
Méztermelés 46
A méhek ellenségei 46

MŰVÉSZET ÉS IRODALOM

Ember, csodálatos ember (szatira) 43

VILÁGKRÓNIKA

Ki lesz Amerikában az elnök? 47
Az amerikai bevándorlás 46
Forrong egész Japán 48
Forradalom Tibetben 48
Svájc gazdasági helyzete 48

BCH Cluj-Gorj University Library Cluj

Megjelenik minden második vasárnapon
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 14

Szerkeszti Faluvégi István

Előfizetési ára: egy évre 75 le

fél évre 40 le

Egyes szám ára 3 le

Csehszlovákiában egy évre 20 csallány

Levelezés és előfizetés e címre küldendő
„Aranykorszak”

Str. N. Filipescu 10. Cluj-Kolozsvár

MINDAZOKHOZ, AKIK GONDOLKOZNAK ÉS AKIK SZERETIK AZ IGAZSÁGOT

A földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog. Mikor az emberek elhalmak a félelmetől és azok várása miatt, amik e földkerekségére következnek". — Lukács 21:25, 26.

MINDEN elfogulatlanul gondolkodó embernek el kell ismernie, hogy a szavak napjainknak legszembetűnőbb ismeretető jele. S e jelentőségteljes szavakat az mondotta, aki a legnemesebb minden nemek között — a Názáreti Jézus. A változás és átalakulás minden téren valóban oly nagy terjedelmű, hogy már nem is tűnik fel olyan nagyon, mivel az ember már nem is tud csodálkozni a sok csodálatos dolgon, amelyeket napjaink borzalmas történései közzepette azok látnak, akik a dolgokat emberléte szemontból vizsgálják az egész világ szempontjából és ezzel annak a szempontjából, aki a világot teremtette és akinek minden munkájában oly világosan felismerhető bölcsessége és tervszerű teremtőmunkája arra a meggyőződésre kényszerít, hogy amelyek történetében és sorsában semmi sem természetellen, azaz semmi sem valósul meg az ő hozzájárulása nélkül. A hatalmas Teremtő kéz, amely egykor megengedte izzó állapotban levő földünk óriási őstömegének hatalmasztrófális összezsapását, engedte meg, hogy az emberi társadalmi rend tökéletlen formái egymásra támadjanak, hogy összevisszazák azt, ami az ő terve szerint elavult és újjaalakuljon az, amire a tökéletesedés és a tökéletesnek szüksége van. Tökéletesség és tökéletesedés? Vajjon lehet-e egyáltalában ezek a dolgok a mi földünkön? Vajjon az egészséges emberi gondolkodás a mi véletlenül és külső befolyásoktól annyira szorongatott életünket helyesen értékelő ember, elvárhat-e ilyen dolgokat? Nem-e dőreség azok utópiáját hallgatni, akik még mindig aranykorszakot várnak egy korszakot, amelyben tökéletes szabadság, tökéletes tisztaság, az életnek teljes teljessége, teljes egészség az erők hanyat-

lása nélkül és ezzel tökéletes, azaz örökké tartó élet lesz osztályrészévé kivétel nélkül minden gondolkodó teremtésnek a földön? El kell ugyan ismerni, hogy e dolgokra való kilátás nagyon csábító és a legnagyobb kétkedő is azok elérése céljából hajlandónak fog mutatkozni erről beszélgetésbe bocsátkozni, ha csak valami kilátás mutatkozik arra nézve, hogy ezek a kívánatos javak — amelyekre tényleg az emberiségnek szüksége van — egy bizonyos időben és bizonyos körülmények között elérhetők. Létezik-e valami ilyesféle ésszerű alkalom? Mivel már hozzáfogtunk a kérdéshez, folytassuk ezt tovább.

1. Mindazokat az embereket, akiken ma az önzés uralkodik és akik arra gondolnak, hogy egymás rovására előnyökhöz jussanak, hogy egymásnak kárt tegyenek és szenvedést okozzanak, miért nem vezérik a szeretet és igazság elvei és miért nem használják értelmüket és minden rendelkezésükre álló képességeiket arra, hogy jólétet és békét teremtsenek az összes emberek számára?

2. A gonosz befolyások helyébe — amelyek a fenti értelemben most a világon uralkodnak — miért nem lépnek a jó befolyások, amelyek csak az imént leirt eszményi állapotokhoz vezetnének?

3. Miért van az, hogy e földön egyes emberek mindenben bővülködnek, míg másoknak semmijük sincsen?

4. Miért kell egyes embereknek reggeltől estig dolgozniok anélkül, hogy csak az életükhöz legszükségesebbeket is megtudnák szerezni, míg mások semmit sem tesznek és mindennek bővében vannak?

5. Miért van az, hogy azok, akiknek már sokkal többjük van, mint amennyit elhasználhatnak, azon vannak, hogy még többet

szerezzenek és ezen okból azoktól, akiknek kevesük van, még azt is elveszik, amire szükségük van? Van-e ésszerű ok ilyen eljárásra? Nincs-e elég élelem és ruházat valamennyi ember számára a földön, hogy kénytelenek volnának oly nagy készleteket gyűjteni a jövőre, mint ahogyan teszik? Vagy talán attól kell félni, hogy az élelem és a ruházat a földön egyszer elfogyhat, hogy ilyen oktanul cselekednek? Vagy mi más ok van erre az eljárásra, amely végeredményében az összes ellentéteket, amelyek emberek, osztályok és népek között támadtak, földidézte?

6. Napjaink vívmányai, mint gépek stb., miért válnak csak azok javára, akik haszontalan kincseket gyűjtenek, amelyek messze meghaladják a föld javaiból a szükség szerint őket megillető részt?

7. Miért nincsenek törvények, amelyek a föld áldásainak ezen összetelvajlását, melyet e kevesek a közjó kárára régóta gyakoroltak és gyakorolnak megtiltanák, megbüntetnék?

8. Miért nem köteleztetik minden ember törvénnyel arra, hogy egy az emberek minden osztályára egyformán kiszabandó idejét, erejét és befolyását kedvező körülmények megteremtésére és fenntartására fordítsa, mint fentebb mondtuk?

9. Miért nem használjuk a vas-rabszolgákat, a gépeket, hogy a minden emberre eső részt legfeljebb 3-4 órai munkaidőre csökkentsék, hogy a többi idő a test és lélek ápolására és fenntartására legyen fordítható?

10. Miért engedik meg, hogy ezek a vas-munkarabszolgák az előbb említett néhány kevesektől használtassanak, csak hogy az embertől lopott földi javak egyre nagyobb mértékben önző módon megnyilvánuló befolyásuk alá kerüljenek?

11. Miért betegszik meg az ember?

12. Miért öregszik meg?

13. Miért hal meg?

14. Miért nem lehetséges, hogy az emberi életnek, amely csak „erő elhasználását és pótlását“ eszközlő testet jelent, minden nap az erő ama mértékét visszaadni, amely fel lett használva, hogy az erők elfogyása és csökkenése és ezzel a test elsatnyulása, az öregedés megakadályoztassék?

15. Miért van az, hogy még a búzaszem is miután nőtt, virágzott, ért, elhervadt és eltemtetett, feltámad, az ember pedig a feltámadás reménye nélkül szálljon a sirba?

16. Miért, miért, miért?

Kétségtelen, hogy az itt felvetett kérdések minden gondolkodó és igazságszerető emberre nézve minden problémák problémája, amelyen érdemes gondolkodni. Azt hisszük, hogy helyes úton járunk, mikor arra következtetünk, hogy előbbi dolgok magukban hordják olyan körülmények lehetőségének az igenlését s azon boldog állapotok megte-

remtését, ahol szabadság, boldogság és örökélet egy boldoggá tett földön meg kellene, hogy előzze. Ma szomorúan kell látnunk, hogy az egész földön mindennek az ellenkezője uralkodik, de mert ennek a szomorú ellentéte uralkodik, éppen azért mindnyájunknak be kell látnunk, hogy egy néhány „ha“ közbeiktatásával és sok „de“ kiküszöbölésével olyan körülmények létesítése, amelyekre a fenti kérdések céloznak, lehetséges volna. Bár semmiféle emberi hatalomnak nem fog sikerülni ezen áldott körülmények ellen küzdő erőket kiküszöbölni, mert a jog útján nem szüntethetők meg, mert a jogot és törvényt jelenleg azon kevesek osztálya befolyásolja és irányítja, akiknek minél előbb és minél gyorsabban kellene éreznük a törvény szigorát, hogy a közillető és általuk felhalmozott és kézben tartott földi javak a köz javára legyenek felhasználhatók. Az ő nagy befolyásuk, mely az igazságszolgáltatásra és törvényhozásra gyakorolnak, minden erővel rajta lesz, hogy megakadályozza, hogy ilyen előjogaikat elrabló állapotok következzenek be. Erőszak útján pedig ilyen állapotok éppenséggel megérthetők el, az erőszak mindig jogtalan, mert ott, ahol a törvény uralkodik, nincs többé szükség erőszakra, míg ellenben, ha ma valamelyik párt erőszakot alkalmaz, többé kevésbé mindig a jogra való tekintet nélkül egyoldalú párt- és osztálytekintetek szerint lesz kezelve, minek következtében okvetlenül a meglévőnek a lerombolására és sohasem egész és szerencsés állapotok megteremtésére vezet. Csak egy, minden emberi és pártérdektől ment és minden emberek felett álló hatalom képes az erőszakot áldásos módon alkalmazni az egyetemes emberi jogok megteremtésére. Ezért a fentebb felsorolt szerencsés körülmények semmiféle földi programtól el nem várhatók és hogyha a menny emberfeletti hatalma be nem avatkozik, úgy minden népeknek és pártoknak a szabadság, boldogság és örökélet aranykorszakára való minden vágyakozása hiába való. Azonban e mindenféle emberi kísérletek és pártprogramok és a népek kibékítési terveinek minden zür-zavara és megfúszulása mellett rendíthetetlenül, komolyan, hallgatagon és istenien áll egy hűséges tanu, az emberi szenvedélyek tombolását közepette és egy közeli sokat ígérő hajnal hirdeti az egész világ számára. Hirdet egy királyságot, amely egyetemes módon a föld minden népei és országai felett áll, amelynek olyan királya lesz, aki minden ember érdeken fenségesen felülemelkedik és „ak nem az ő szemének látása szerint ítél“ (Ésaiás 11:3) és nem füleinek hallása szerint dorgál meg. „Azaz nem fogja magát látszólag jogos igényektől befolyásoltatni csak azért, mert régiek, hanem, mint azt a régi ósz próféta mondja: „igazságban ítéli meg“

a szegényeket és igazság szerint dorgálja meg a földnek alázatosait, a földet megveri szájának vesszejével (azaz igazsággal, az ő igazságával) és ajakának lehelletével megöli a hitetlent", amely azt jelenti, hogy egy, a földre jövő új szellemmel megdorgálja, megszégyeníti, megtámadja és végül kiirtja a gonosz emberek gondolkodását. „És derekának övedzője leszen az igazság", amennyiben a derék és csipő az emberi test azon részei, amelyek szilárdságot kölcsönöznek a természetnek, ezért ez a mondás azt jelenti, hogy az eljövendő királyságnál nem diplomata furfang, nem vallási és politikai befolyásból eredő hatalom lesz a szükséges alap, hanem hűség, igazság lesznek az alapjai, ezen az emberiségnek a Bibliában megígért és Isten jövődó földi országának az alapjai.

Ez az az utópia, amelyen ezelőtt homlokunkat összeráncoltuk és csendesen mosolyogtunk. Ez az az okatlan dolog, melyet e föld „bölcsei" fölüeny fejcsóválással útasítanak el, anélkül, hogy maguk útát tudnának mutatni az emberiségnek, amely a megelégedés és boldogság felé vezet és amely mégis oly közel áll az ajtó előtt, hogy mindazokat meg fogja lepni, akik gondolkozás nélkül ragaszkodnak a régi dolgokhoz s megkísérlik az új korszak megszületését megakadályozni. A világosság és igazság bilincsei és kötelekei hatástalanná teszik azokat az erőket és befolyásokat, amelyek az emberiségen erőszakot követnek el és a föld javát megakadályozták. Az ég és föld főnöke, Teremtője, — akinek fennállása és léte e sorok hitelen olvasójának gúnyos homiokráncolásával még egyáltalán nincs érintkezve — azt mondja a maga, sokak által gyakran és gondolat nélkül megtagadott ígében, a 2-ik Zsoltárban: „Miért dühösködnek a pogányok és a népek miért gondolnak lábbavalókat? A földnek királyai összegyűlnek és a fejedelmek tanácsot tartanak egyetemben, az Úr ellen és a Krisztus ellen azt mondván: Szaggassuk el a bilincseiket, melyeket a pénz, a vallás, a társadalom és a politika reánk akar rakni (1-3 vers). De hogyan felel nekik? A 4-ik versben mondja: „Nevetek rajtatok, megcsúfollak benneteket! Majd szólok hozzátok az én haragomban és az én gerjedelmem megrettent benneteket. Én pedig választottam az én királyomat. Ki legyen az? Az én fiam (7 vers). Ti azt hiszitek, hogy ő megelégszik azzal, hogy király lesz a mennyben? Tévedtek, nem úgy van. A 8-ik versben mondja: „Adom néked a pogányokat örökségül és a földnek határait néked birodalmul." A vonakodónak pedig mondom (9 vers): Megrontod őket vas-vesszővel, mint a cserépedényt, megtöröd őket." Mi lesz most? Ti hatalmasai az egész földnek, hallgassatok annak a figyelmeztetésére, aki nem engedi magát kigúnyolni (10 vers). Most azért ti királyok, legyetek eszesek, ti föld-

nek bírái tanuljatok (11-12 vers) Szolgáljatok az Úrnak, az ég és föld Teremtőjének", megtartván szavának parancsait, melyek valamennyi embernek és nem csupán egyes osztályoknak a jólétét tartják szem előtt és törvényhozások alapjául megtenni, különben elpusztultok azon az úton most, amikor Isten haragja még csak kis részben gerjedt fel. Valóban ebben a megvilágításban olvasva, ezek a szavak, amelyek kétségkívül csak azt akarják mondani, nagyon jelentőségteljesek és ki ne akarná ezeket megvizsgálni? Hiszen az a király, aki ott meg van ígérve, mindenütt, ahol a régi, tiszteletreméltó könyvben, a Bibliában említettik, hajthatatlan igazságon alapuló szeretet szerint cselekedve úgy jelentkezik, mint az egyetlen, aki abban a helyzetben van, hogy az emberiségnek a szabadság, a béke, a boldogság utáni vágyát lecsillapítsa (Ésaiás 32): „Imé a király uralkodik igazságban és a fejedelmek (a világ fejedelmei) előljárnak az ítéllettelben. Többé a gonosz ember nem nevezetik jámbornak és a fősvény nem mondatik adakozónak." (Zsoltár 72) „Isten, a te ítéletedet adjad a királynak és a te igazságot a király fiának, hogy ítélje a te népedet igazságban! Jogban és békében megtartja a nyomorgót (4 vers), megszabadítja a kiáltó szűkölködőt és a szegényt, minden hiányt ki fog küszöbölni és egészséget és örök életet fog hozni az embereknek (16 vers). És Mikeás 4 fejezetében: ha majd ő uralkodik és az ő országa Isten országa — melyet a Szentírás prófétai nyelven „Isten hegyé"-nek nevez — felállítatik, akkor az emberek „fegyverekből kapákat csinálnak (3 vers) és dárdáikból sarlókat." Egyik nép a másik ellen többé fegyvert nem fog és többé hadakozást nem tanulnak, hanem (4 vers) kiki mind békességgel nyugszik az ő szőlője alatt és az ő figefája alatt és a mai szerencsétlen állapottól, hogy egyeseknek mindenük, másoknak semmijök sincs, hogy egyesek dolgoznak, hogy csak mások vegyék annak hasznát, meg fognak szabadulni, mert (21-22 vers) „nem építnek, hogy más lakják abban; nem plántálnak, hogy más egye annak gyümölcsét..." Mily csodálatos kilátás!... és mégis: Ti ábrándozók vagytok! Egyik-másik ember e szavak olvasásánál gondolkozni fog és e mellett kérdezi, hogy mikor lesz az így, miért nem lett mindjárt így, mikor Isten az embert teremtette? És ezzel eljutottunk az első kérdésünkhöz, melyet a nyájas olvasó még egyszer áttekinthet. Feleletünk erre a kérdésre: Vajjon megparancsolta-e Isten az embernek, hogy így cselekedjék, mint ahogy ma cselekszik? Nem mondja-e az ő ígéje a Biblia mindenütt éppen ellenkezőjét annak, amit az emberek tesznek? Nem tiltja-e a lopást, rászedést, csalást stb.? Nem Isten volt-e az, aki már az első emberpárnak a tiltott gyű-

mölcsnél szeme elé tartotta, hogy ne nyuljanak ahhoz, ami a másé? És nem-e az emberek voltak azok, akik ezeket a tanácsokat mindig kinevették és saját bölcsességükre támaszkodva mondták: Nem kell nekünk Isten és ennek következtében az ő Igéjére, a Bibliára nincs szükségünk. És vajjon lehetséges volt-e másképpen, mint ahogyan történt, nevezetesen, hogy a Teremtő akkor, amikor a szabadakaratu emberek, kiknek szabad akaratát az igazságos Teremtő erőszakkal elnyomni nem akarta, az ő jóakaratu tanácsaival nem törődtek és még ma sem tartják be ezeket, a tapasztalat az átélés útjára bocsássa őket, amelyet maguk választottak? Minden elfogulatlan ember be kell, hogy vallja, hogy dőreség egy lénynek az útmutatásait és tanácsait előbb nem követni és azután azt a lényt felelőssé tenni a tanácsok nem követéséből eredő károkért. Azonban ennek a megállapításával nem sokra megyünk, mert még valamennyi ember bűnbánó beismerése sem fog a körülményeken a tekintetben változtatni, amiért aztán a másik kérdésre kell áttérnünk, amelyre fontosságára való tekintettel még egyszer visszaillesztünk és amelyet szó szerint szeretőnk olvasóink emlékébe idézni. Erre a kérdésre azt feleljük, hogy a Bibliának már fentebb felsorolt prófétai bizonyítékai megmutatták, hogy ebben a tekintetben a legközelebbi jövőben változásnak kell bekövetkeznie. A Szentírás, egy alaposan keresztülvitt időszámítás szerint, amelyről később egy másik helyen talán majd többet mondunk, azt mutatja, hogy 1914-ben Krisztus után a hamis út követése miatt szükségképpen beállott káros következmények ideje a véghez jutott, hogy a bölcs Teremtő azután meg fogja engedni, hogy a földön eddig uralkodott elvek, a népek, osztályok és foglalkozások önző harcát fogják felidézni, amely a dolgok régi rendjének az eltűnését és összeomlását fogja eredményezni, az emberiséget meg fogja alázni és előkészíti Isten országára. Olyan pontossággal, melyet a Bibliában meg kell bámulni, van elmondva Máté evangéliumának 24-ik fejezetében a dolgok menete, mert ott meg van mondva, hogy eljön ez a vég, mikor előbb nemzet nemzet ellen, ország ország ellen támad, nagy háboruba bonyolódik, hogy éhínségek, nyavalyák és földrengések lesznek a föld különböző helyein, hogy igazságtalanság, gyűlölet és gonoszság fog felülkerekedni és az által oly nyomor támad majd, aminő a földön soha nem volt és megemlítettik, hogy a nyomor ezen idejében a földön az Úr országa fog hirdettetni utolsó bizonyítékul a föld népeinek és azután jön majd a vég. A következő versekben Isten országának a felállítása, Krisztus uralkodása van bejelentve, amely természetesen épp oly láthatatlan lesz az emberekre nézve, mint egy

másik szellemi hatalomnak „e világ fejedelmének“, a Sátánnak mostani uralma, aki az önzés és a gonosz szív elvei szerint nyomorral töltötte meg a világot mostanáig. A nyájas olvasót, aki e sorokat olvassa, bizonyára érdekelné fogja is tudományt szerzőről, hogy az „Aranykorszak“ az egyetlen folyóirat, amely a föld eseményeit és történéseit mindig a Biblia megbízható prófétai megvilágítása fényénél figyeli meg és mindarra felhívja a figyelmet, ami ebben a vonatkozásban történt, történik és történni fog. Annyi bizonyos, hogy a világ az egész föld népei történetének sorsfordulójához jutott. A rég várt tavasza az emberiségnek küszöbön áll Isten országában Krisztusnak és az ő kiválasztott társörökösének láthatatlan uralma alatt.

A 3-ik kérdés, hogy miért van az, hogy egyes embereknek mindenük van, míg másoknak semmijök nincsen? Oh mily kézenfekvő a felelet. Mert „a keresztyén“ civilizáció és kultúra dacára, Krisztus alapvető még soha sem voltak a mi emberi, társadalmi rendünknek az alapja, mert egy láthatatlan, eredetileg mágasrendűnek teremtett szellemi lény, Lucifer az embereket elcsábította. A Sátán általánosan ismert és róla olvassuk Ésaiás 14:12 versben: „Mi médon estél alá az égről, te Lucifer, hajnalnak fia, a földhöz verettél-e, ki sok nemzetsége szerencsátlané tettél. Te pedig azt mondd vala szivedben, a mennybe megyek fel, az erős Isten csillagai felett helyeztetem az északemet és ülök a gyülekezet hegyének észak felől való oldalára. A magas felhőknek felibe hágok, hasonlatos leszek a magasságos Istenhez.“ Ő az, aki mindenkit hamis, az isteni alapelvekkel ellenkező nézetekre és cselekvési okokra csábított. Hogy a csalás teljes legyen, megalapította a keresztyén kulturát és civilizációt fegyverrel, karddal, gépfegyverekkel, mérges gázokkal, égő városokkal és vérrel és szemkáprázatos templomokat épített, pompázó, káprázatos szertartásos Istentiszteletekkel. Megakadályozta a megszabadító igazság hirdetését és mindazokat, akiknek bátorságuk volt, hogy a régi igazságokat felszínre hozzák és hogy az írás követelményeinek, a tanoknak és hittételeknek az emberekkel szemben gyertyát gyújtottak, megölette vagy börtönbe zárta. Ő az, aki felelős azért, amit a harmadik kérdés megvilágít, azért, amit a 4-ik kérdés kiemel és azért, ami az 5-ik pontban oly találóan mutatja a sajnálatost és a hamisat egy visszás szellemi irányban az emberek között és az ezen alapuló hamis világot és társadalmi rendet. Mily boldogság lehetne az egész földön, hogyha nem volna az, amit a 6-ik kérdés oly találóan kiemel és az emberek sok haszontalan intézkedése lett, amelyek mindig csak omladozó épületekkel, időlegesen alátámasztó gyöngé

pillérekkel hasonlíthatók össze és napjaink törvényhozásában és az egész világ törvényhozásában az történe, amit a 7-ik kérdés, mint sajnosan fenn nem állót, kritizál. Akkor aztán valóban a legrövidebb időn belül minden nemesnek ésszerű méltánylása mellett egy a Teremtőre és az ő, az ember irányában való önzetlen cselekvésére rámutató kioktatás, az egész világon mindenki állandóan szeme előtt tartaná a szeretet munkáját annak, aki ennek a csodás eszménynek a szolgálatában az életét áldozta oda. És új szellem, új eszmények, új törekvések járnak át az egész emberiséget és azután az által, hogy mindig több és több emberi szív magáévá tenné az új csodálatos eszmét, megvalósulna az, amit 8-ik és 9-ik kérdésünk emel ki. Akkor aztán valóban utálattal nézne mindazokra, akik azt teszik, amit a 10-ik pont ostoroz és igazi szabadság — az önzéstől, a kapzsiságtól és birtványtól való szabadság, irigységtől és gonoszságtól való szabadság — igazi szabadság jutna osztályrészül a rabhilincsekben vergődő emberiségnek. Mindenütt az igazi szabadsággal járó boldogság kerekedne felül és hogy a boldogság teljes legyen, már csak az emberiség nagy ellenségének, a halálnak a kiküszöbölése hiányozna, amelyről a mi régi prófétai könyvünk (Ésaiás 25:7-8) azt mondja, hogy akkor, ha majd a minden emberekre reáboruló szellemi vak-ság takarója eltávolított, hasonlóképpen a halál is örökre eltűnik. A halál, amelyről Pál apostol az 1 Kor. 15:26 versben azt mondja, hogy mint utolsó ellenség fog megsemmisíttetni és vele, amint azt a Jel. 21:4 verse mondja, minden könny, fájdalom, bánat, zokogás; hogy az, aki a trónon ül, Jézus a Béke Fejedelme és a szeretet királya, egy új korszakot vezet be, amint mondja: „Ime mindent megújítok.“ — A halál megsemmisülése ezzel a 11, 12 és 13 kérdések előtt állunk: miért betegszik meg az ember? Miért vénül meg? Miért hal meg? Nem kellene megbetegednie, nem kellene megöregednie és nem kellene meghalnia. Az emberi testet Isten úgy alkotta, hogy a tartós fiatalság nagyon is lehetséges volna. Joggal vetjük fel a 14 kérdést, hogy miért nem kap vissza az ember fokozatosan annyi erőt, mint amennyi napi munkája közben elfogy, hogy az erők fogyása és csökkenése és a test élsatnyulása lehetetlenné válják. Ilyen áldásos állapot az emberre nézve lehetséges volna, hiszen volt már arra példa 1 Mózes 22-ben olvassuk: „hogy az ő kezeit ki-nyujtván, ne vegyen az életnek fájának gyümölcséből, hogy mindörökké éljen“, hogy a bölcs Teremtő az Éden-kert éltető gyümölcsében életelixirekről, vitaminokról, életfentartó anyagokról bőségesen gondoskodott, hogy az emberi test tartós fiatalsága lehetővé tétessék. Hogy az emberi élet meg-

szűnik ez azért van, mert először is fel lesz használva ereje, mely onnan van, hogy a hasznavehetetlent kiválasztó szervei a föl-vett táplálék elhasznált részeit, az úgynevezett „salakot“ elégtelen módon távolítják el a testből, minek folytán ennek egy része a vérbe jut, ahol lerakodik és a vérkeringést megzavarja és emiatt az erőpótlás egyre hiányosabb lesz. Ennek következménye a meglévő erők elhasználása és a szerveknek, mint a bőrnek, testnek összezsugorodása, vagyis a vénülés és végül a halál. E szomorú állapotok fennállása azonban magukban hordják annak a bizonyítékát, hogy ezek megváltoztatandók az ellenkező állapotok előidézése által és hogy ennek folytán az ember halálának önmagában véve nincsen jogosultsága, mert valami természetellenes dolog és csak a most uralkodó kedvezőtlen körülmények alapján van jogosultsága, amelyek kiküszöbölhetők és hogy majd egykor, ha ezek a szerencsétlen körülmények ki lesznek küszöbölve — és ki fognak küszöböltetni, — amint azt a tiszteletreméltó Ésaiás mondja 24ik fejezetben: „És senki sem fogja mondani, hogy beteg vagyok.“ A halálnak az emberre nézve örökké vége lesz. Ha majd az ember visszatért annak a kegyeibe, aki megengedte, hogy elbukjon, — mert az ember őt nem akarta tisztelni, — ha visszavezettetik a szabadsághoz és boldogsághoz, hogyha örökélet lesz az ismét az Isten gondviselése alá került emberiség osztályrésze, akkor aztán Isten megteremti a módját, hogy miként lehet az elhasznált összes erőket pótolni. Akkor aztán ad neki bölcsességet az emberi szervezet összes zavarainak a kiküszöbölésére, hogy beteljesítse azt, amit ígért: „és nem lesz többé halál.“ — „Ez nagyon szép, semhogy el lehetne hinni!“ — mondaná valaki és hogyha jogosultak ezek a remények, úgy minden embernek arra kellene törekednie, hogy minden lehetőit elkövessen ezen áldásos állapotok előidézésére és mindazok, akik a jövő e csodálatos művét, az egész föld boldogjátételét akadályozni törekcszenek, az ember és Isten ellenségeinek tekintendők. És ha majd bekövetkezik az, amint ezt az a tiszteletreméltó régi okmány, a Biblia, sok helyen mondja, akkor a 15-ik kérdéshez pótlólag még csak ez teendő hozzá: Mi lesz azokkal, akik a sirban vannak? Mi lesz azokkal, akik Isten országának eme dicső idejét, amelynek mi, akik most élünk, elébe nézünk, nem élték meg? A feleletet megtaláljuk János 5:28 versben: „Ne csudáljátok ezt, mert eljő az óra, melyen mindenek, kik a koporsóban vagynak, meghallják az ő szavát és kijőnek.“ Ugyanaz, ami az egyszerű búzaszemmel történik, az emberi test csodálatos Teremtője, a gondolkodó és értelmes teremtményeitől nem fogja megfagadni, mert azt mondja: „Ki az embert semmivé teszed és

ezt mondod, térjetek a földre (ez az, térjetek vissza a sirból Dániel 12:3) embereknek fiait." (Zsoltár 90:3) Nem hiába engedte, hogy átmenjenek a tapasztalaton, bűnön és halálon. Föl fognak támadni és élvezni fogják tapasztalataik gyümölcsét, úgy, hogy aztán mindnyájuk elérhetik a szabadságot, örökéletet és boldogságot. És kicsinyes, porból született kételkedő szellemeknek, akik minden dolgot és így az ég és föld isteni Teremtőjét is az ő kis emberi képességeik szemszögéből ítélik meg, a költő így felel:

„Csend, rögtön megnyílnak a kapuk

Itt és ott

Látni fogják azok, akik nem hittek

Azt, amit a gúny és a kételkedés elrabolt.“

Aki a mi földünk felszínének kihült, holt salak tömegeiből egykor életet teremtett, tehát életet a halálból, az meg tudja tenni azt, amit mond: „Eljön az óra...“

DR. ÁBRÁMS ÉS AZ ELEKTRONELMÉLET *Irtta: W. T. H.*

(Folytatás a múlt számból.)

AZ a kísérleti személy különösképen nem maga a beteg, noha ez egyáltalán nem zárja ki, hogy alkalmilag a beteg is betöltse ezt a tisztelet. Mindenki felhasználható kísérleti tárggyal és minél egészségesebb, annál jobb, mert idegrendszere egy áramkört kell, hogy bezárjon. Más szavakkal: A kísérleti személy tényleges egy részét, még pedig nagyon fontos részét képezi az egész mechanizmusnak. Amint aztán a rheostaton a számok változnak, a kísérleti személy agyrendszerében előidézett reakciók gondosan feljegyeztetnek; erről aztán az orvos nyomban felismeri a dinamizer-ben lévő vérpróba beteg tüneteit.

Magam is ismerek néhány ilyen kísérleti személyt, akik több később megismert esetben ebben a minőségben szolgáltak. Egy ilyenről, akit olyan jól ismerek, mint édes testvéremet — egy körülbelül 20 éves ember — meg akartam tudni, hogy az előidézett reakciók nem-e visszavezethetők épp úgy a kísérleti tárgy vagy a beteg kedélyállapotára és ezért minden lehető keresztkérdést tettem fel neki. Azonban biztosított arról, hogy a legtöbb esetben az orvos, valamint ő maga is a végzett diagnózisról egyáltalán semmi közelebbi adatot nem ismertek az illető betegre vonatkozólag. Megmondotta nekem, hogy néha egyetlen egy „ülésben“ több tucatnyi különféle vérepp kerül vizsgálat alá.

Az eljárásról ezeket mondotta: Mindenekelőtt a vérepeket tulajdonosaik nevével ellátott fehér borítékokba teszik, amely munkát rendszerint egy aszisztens végzi, úgy, hogy az orvos a legtöbb esetben nem is tudja, hogy kié a vérpróba és a kísérleti személy sem tudja. Ezután a dinamizerben az egyik vérpróba a másik után következik, azután a rheostaton számot szám után állítanak be és feljegyeztetnek a reakciók. A kísérleti személynek alkalmazott ember még megmondja nekem, hogy ő előbb érzi a reakciókat a testében, mint ahogy az orvos azokat lekopogással meg tudja állapítani. Az ő idegei egész automatikusan reagálnak a különböző sebességű rezgésekre, amint

És te nyájas olvasó, ha akarsz többet megtudni ezekről a dolgokról, úgy olvasd ezután is az „Aranykorszak“-ot. Az majd azon lesz, hogy többet mondjon neked azokról a csodás dolgokról, amelyek most minden emberfia osztályrészévé lehetnek, akik ezt kívánják és légy te is az áldások csodálatos idejének az úttörőjévé. Hirdesd te is az aranykorszakot, hirdesd a Dicsőség Urának a közeledését az ő országában békével, boldogsággal és örök élettel és igyekezz meggyőzni embertársaidat arról, hogy egyre többet foglalkozzanak ezeknek a csodás életet hozó dolgoknak a tanulmányozásával! Légy te is fátylahordozó! Vidd házról-házra az üzenetet, szólván Isten országának küszöbön való felállításáról, amely szabadságot, boldogságot és örökéletet hoz az összes népek, osztályok és a föld valamennyi ember számára.

azokat a rheostat előidézi. Bekövetkeznek egyes veredések kitágulása, amelyek az altesti reakciókat idézik elő. Ezek az altesti reakciók az egyetlen kellemetlen hatás az egész eljárásnál, azonban dr. Ábráms nem régen jelentette, hogy feltalált egy készüléket, melyet Oscillophon-nak nevezett el, amely a kísérleti személyt teljesen pótolja. Azt állítja, hogy ez a készülék épp olyan érzékeny, mint az emberi idegrendszer és a reakciókat mechanikus úton épp oly pontosan tudja megjelölni. Jelenleg ennek a tökéletesítésén dolgozik. Ez az ujonnan feltalált készülék különféle, egymástól elkülönített 4 láb hosszú drótokat tartalmaz, amelyek a rheostattal, a dinamizerrel és a fenekén levő dróttal vannak összekötve. A vérpróba rezgési sebessége, egyes pontosan megjelölt helyeken gyenge kalapácsütésekkel hangváltozásokot idéz elő, amelyekből a gyakorolt fül könnyen kiveheti a beteges rezgéseket.

Am forduljunk ismét kísérleti tárgyunk felé. A kísérleti személy felső testével meztelen és nyugat felé fordított arccal két cinklapon kell, hogy álljon, amelyek a fedővel és a földdel egy dróttal vannak összekötve. Megemlítendő még, hogy a földdel való összeköttetés olyképpen állítatik helyre, hogy a drót egy gözcsőbe van forrasztva. Ez a gözcső rendszer a pincehelyiség útján összeköttetésben van a földdel és ezzel a földdel való teljes érintkezést létesít. A dinamizer és a kísérleti személy így módon a földdel áll közvetlen összeköttetésben. E berendezés célja érthetőbb lesz, ha megemlítjük, hogy az Ábráms-féle készülékeknél telepek nem alkalmaztatnak. Amde kérdeznél valaki: honnan jön az egész gépezet által vezetett energia? A felelet erre az, hogy itt földmágneses áramok hatnak, ugyanazok az erők, amelyek a mágnes-tűnek északdéli elhajlását okozzák. Ezek az áramok szüntelenül keringenek a mágneses északi és déli sarkok között, mert a mi bolygónk tulajdonképpen egy óriási mágnes. Ezek az elektromágneses áramok azután a sarkok között pályájukon átfutnak a vezet-

ken s belépnek a dynamizerbe, ahol felveszik a vér-próba radioaktiv energiáját és azután az amplifierbe vezetik át, amely azokat sokszorososan megerősíti; innen azután tovább megy az utazás a kísérleti személy idegrendszerén át és a lábakon és a cinklemezekeken keresztül újból a földbe megy. Tehát a kísérleti tárgy teste az, amely az áramkört zárja.

Hogyha ez a személy észak-déli irányban állana, akkor a test nyomban kapcsolatba jönne a föld áramaival és egy kompaszthoz hasonlóan azonnal anynyira telítettnek mágnesesen, hogy a dynamizerből jövő finom elektronikus rezgések teljesen megszűnének. Ugyanez volna az eset keleti irányban való állás mellett; ez esetben ezeknek az áramoknak a „buzat“-ja — a földnek nyugatról keletre való forgása és más okok, mint a nap által befolyásolt mágneses vonalak — a rezgést csak gyengén adná vissza. Ezen okból a kísérleti személynek pontosan a földrajzi nyugat irányában kell állania. Nem a radioaktivitás (villámszikrahatás) az, amely a dynamizer drótján keresztül lesz vezetve, mert radioaktiv részecskék természetesen egy dróton keresztül át nem vezethetők. Hanem a rezgő elektronok radioaktív hatása által termelt energia lép be a sodronyvezetékbe. Hasonló értelemben mondhatjuk, hogy a való világban nem az emberi hangot viszi át a telefondrót, noha ezt a kifejezést szoktuk használni, mert technikailag ez a kifejezés nem helyes. A hang hanghullámokat idéz elő, amelyek villamos áramokként vezetnek tovább. Hasonlóképpen mondható, hogy az elektronrezgések hatása az, amelyek dr. Ábráms rheostatjai és a kísérleti személy idegrendszerén keresztül vezetnek és ily módon jelzi a reakciókat. Hadd álljon itt az Ábráms-féle készülék által végzett megállapítás leírása.

Amint a kísérleti személy helyét a cinklemezekben elfoglalta és a kapcsolat megtörtént, a dynamizer közvetlen közelében egy patkó formájú mágnes hatott, hogy ez előző vérpróba radioaktiv hatásait megsemmisítse; csak ezután következett az új vérpróba. Az orvos megmarázta, hogy az idegrendszer rezgő megrázkodtatásai a legkönynyebben az alsó részben észlelhetők, noha ugyanezen reakciók a hátgerincen is előidézhetők, hogy az elektronokat a szemek helyett a fejtetőre erősítik reá. Ábráms azt állítja, hogy k. b. 25 féle mód van ilyen reakciók előidézésére, mi által az orvosnak meg van a lehetősége a diagnózis legpontosabb megállapítására.

Mindkét rheostat előbb a 49. pontra lett beállítva. Ábráms kijelenti, hogy mindkét *rheostatnak* e számra való beállításánál mágneses reakciók keletkeznek, kivéve, hogy embervér lesz vizsgálva, mert állati vérben nincs reakció. A mód által, ahogyan a reakció következik, megállapítható, hogy vajjon a vér férfé vagy nőé. Mikor az orvos betette a vérpróbát a dynamizerbe, a kísérleti személyen a köldöktől jobbra a balra egy hüvelyknyire egy helyet jelölt meg. Ezen kijelentette, hogyha a vér egy férfié, a reakció a baloldali megjelölt helyen fog jelentkezni. Nyomva reá a reakció a bal oldalán világosan látható; tehát „férfi vére“ volt.

A 49. számmal való próba után mindkét rheostat mutatói 50-re állítottak be, ez a rák rezgési sebessége. Csak a rezgések ezen sebességi foka tud a

rheostaton átmenni. Hogyha a vizsgálat alá kerülő atomokban rákrezgés jelentkezik, úgy az 50-re való beállításnál a kisúgárzó energia rezgéseit a rheostat útján az idegrendszer egy külön elágazásába továbbítja, mire azután a véredényeknek kitágulása folytán az alsó test egy bizonyos helyén jelenik meg. A hátgerincnek a teteje tehát az idegrendszer kapcsolókészülékének bizonyul, amely a rezgések különböző sebességi fokozatait csak bizonyos ezekre beállított idegfonalakon keresztül vezet át, de sohasem más idegfonalakon keresztül. A kitágulás vagy „reakció“ — amint ez a jelenség nevezeték — sem lekopogással, sem a közelbehozott bodzafabélgolyócskával, vagy üvegsővel nem található meg. A lekopogás a következőképpen történik: Az egyik kéz mutató- és középujját ráteszik arra a bizonyos helyre és azután a másik kéz mutatóujjával reá kell kopogni az előbbi két újra. Amennyiben azon a helyen nincsen vértóulás, úgy mindig tiszta, csengő hang jön létre, ha azonban a véredények ott ki vannak tágulva, úgy a hang gyenge és tompított. Némi gyakorlat után a hangkülömbőség könnyen felismerhető.

A mi esetünkben, amint a rheostatok 50-re lettek beállítva, a lekopogásnál a jelzett helyen tompa hang jelentkezett. Erre az üvegső-próba következett; az orvos az alsó testen könnyedén végigvezetett egy üvegsövet és azon a helyen, ahol az Ábráms-féle táblázaton rákjelenségeknek kellett volna mutatkozni, az üvegső odatapadt. Ez a reakció azt mutatja, hogy a vérpróbában rák van. Mikor azonban a rheostatok másképpen lettek beállítva, az a reakció néhány pillanat alatt eltűnt, az üvegső nem tapadt többé és a lekopogásnál a tompa hang sem volt többé észlelhető. Ebből könnyen látható volt, hogy a reakció eltűnése a rheostatoknak egy olyan ellenállási pontra való beállítása folytán történt, amelyen keresztül a rákbetegség sebessége át nem mehetett.

Hogy a dolgot gyakorlatilag magam kipróbáljam, azt a szívességet kértem az orvostól, hogy adja a kezembe az üvegsövet. Az orvos teljesítette kérésemet és épp úgy, mint előbb az orvos kezében, az üvegső mindenkor odatapadt, hogyha a rheostatok 50-re voltak beállítva. Amint azonban más számra találtak, a vonzódás megszűnt. Egy további próba kedvéért a dynamizerből a vércseppet eltávolítottam. Tíz másodperccel ezután a reakció teljesen eltűnt. A cső nem tapadt többé oda a kísérleti személy testéhez, tekintet nélkül arra, hogy a rheostatok 50-en állottak vagy nem. De amint a vért ismét a dynamizerbe tettem, a reakció nyomban újból jelentkezett ugyanazon a helyen, mint azelőtt, míg a rheostat az 50-en állott. Később ez a kísérlet megismételtetett anélkül, hogy a vérpróba elárvolításáról csak valamit is tudtam volna. Az eredmény ugyanaz volt, ami azt bizonyítja, hogy a reakció jelentkezése és eltűnése nem képzelődés eredménye. Ezután arra kértem a kísérleti személyt, hogy forduljon még egyszer és hagyja el a nyugati irányt. Amint az ember megfordult, a reakció kimaradt, tekintet nélkül arra, hogy a vér a dynamizerben volt és hogy a rheostatok 50-re voltak beállítva. Erre ismét nyugat felé fordult és 10 másodperc múlva a reakció újból jelentkezett.

Miután a reakció a rákbetegségnek a vérben való jelenlétét bizonyította be, a további vizsgálattal az

volt megállapítandó, hogy mennyire haladt előre a betegség. E célra az egyik rheostát 50-re lett beállítva, míg a másik a legmagasabb pontra és innen fokozatosan egyre mélyebbre állítottatott be, míg a reakció bekövetkezett. Mikor eléretett a pont, amelynél a tompa hang eltűnt, az orvos „megálljt” parancsolt az asszisztensének a szótól följegyeztetett a szám, amelyen a második rheostát állott. Magas szám volt, amely azt mutatta, hogy a beteg testét jelentékeny rákos felület fenyegette.

Már most megállapítandó volt, hogy vajjon a mérgezőanyag a test egyik részén gyűlt-e össze és hol. Noha az elektromos energia ráknál, hogyha a rheostát 50-re van beállítva, vezethető a rákos hely fekévése szerint, intenzitása mégis némi különbözőt mutat fel. Hogyha egy ember gyomorrákban és egy másik mellrákban szenved, úgy a vérpróba vizsgálatánál a dynamizerben lévő vér mindkettőnél az 50 számnál előidézzi az alsó testben az általános rákreakciót, ezenkívül pedig még két különböző „szervi” idegre fog behatni. Amint ismeretes, a test minden egyes szerve az idegek által az altest egy bizonyos elhatárolt körzetével van összekötve. Magyarazónk ezért mindkét rheostátot 50-re állította vissza és a kísérleti személy első testének valamennyi szervi körzetén megkezdte a lekopogást, mire a már felfedezett rákos helyen kívül egy másik tompított helyet is talált. Rátéve erre az üvegsövet, az nyomban odata-padt, miáltal megerősítette a leletet. Az orvos erre megjegyezte ezt a helyet és azután megnézte az Ábráms-féle táblázatban, hogy melyik szervvel vagy melyi helyen volt összekötve az az idegkörzet. Egész határozottan megmondhatta a betegnek, hogy az altest jobb felső részén egy veszedelmes ráktelep képződött. A következő napon a röntgenvizsgálat megerősítette ezt a diagnózist.

A rák megállapítása után az orvos a vérvizsgálatot még más betegségi tünetekre is kiterjesztette. A rheostátok 42-re állítottak be; ez a tüdőbajt eláruló szám. Itt nem állt be reakció. Azután 57-re állította be, ez az öröklött szifilisz száma. Itt megint világosan mutatkozott a reakció; ami azt bizonyította, hogy a betegség a vérben volt. Dr. Ábráms azt állítja, hogy a szifilisz az általános alapja az összes többi betegségeknek és ezekkel a betegségekkel többé-kevésbé majdnem minden ember meg van terhelve átöröklés vagy szerzés folytán. Azt mondja, hogy azt a betegségsírat gyakran a beoltás idézi elő. A betegség e nemét „marhaszifilisznek” nevezi. Szifilisztikus reakciók oltási sebekből is eredhetnek. Hasonló reakciók a dynamizerbe tett „tisza” oltóanyag által is előidézhetők. Szifilisztikus reakciók oltási sebekből is eredhetnek. Hasonló reakciók a dynamizerbe tett oltóanyaggal is előidézhetők. Ezért mondja dr. Ábráms, hogy az oltóanyagot előbb meg kell tisztítani és ez úgy történhetik, hogy néhány percig kék, azután pedig a sárga fény sugarainak teszi ki, mivel e sugarak rezgési energiája a marha oltóanyagnak szifilisztikus vagy tuberkulotikus hajlandóságára bomlasztólag hat.

Kíváncsiságból a saját véremet és egy közeli ismerősöm vért vizsgáltattam meg. Noha semmiféle betegségi tünetet nem említettem, mindkét diagnózis minden tekintetben helyesnek bizonyult, noha egymástól teljesen különböztek. Azóta több, mint száz

férfit és nőt ismertem meg, akik a dr. Ábráms-féle módszerrel állapították meg diagnózisukat. Noha bajuk oly különbözők voltak, mint természetük, a diagnózisok kevés kivétellel teljesen igazak voltak.

Az elektronos diagnózis természetesen nagy gondosságot és sok ügyességet igényel. Hogy a diagnosztikáló orvos például a lekopogásnál az alsó test egy helyét elnézésből kihagyja, úgy könnyen lehetséges, hogy éppen ez a hely az, amely a megbetegedett szervet jelezheti és ennek a hanyagságnak aztán következménye volna elégtelen diagnózis a beteg állapotról. Az orvosnak arról sem szabad megfeledkeznie, hogy a dynamizert a patkómágnessel, az előző vérpróba összes rádióaktív erőinek megsemmistése céljából mágnestelenítse és 48 órával a kivétel előtt nem szabad semmiféle orvosságot bevenni, mivel ez, mint zavaró körülmény, befolyásolhatja a diagnózist.

Nehézséget okoz továbbá egy egészséges kísérleti személyt találni. Noha már a túlságosan teli gyomor is megakadályozhatja a reakciónak lekopogással vagy más módszerrel való megfigyelését. Egyes okok befolyásolhatják a vizsgálatot. Ezért remélik, hogy több ilyen nehézség az Ábráms-féle oscilophonnál is kiküszöbölhető, mivel ez teljesen pótolja a kísérleti személyt.

Noha ezen a földön semmi sem tökéletes, mégis látható, hogy a dr. Ábráms-féle módszerrel feállított diagnózis — a többi módszerrel összehasonlítva — nagyon pontos. Egyetlen kivétel a megbízhatóság szempontjából a szemdiagnózis. Az orvosilag nem képzett emberi ész is belátja, hogy mechanikus út tudományosabb és pontosabb diagnózis érhető el, mint a ma szokásos, a véletlennek kitétt „kérdés-felelet” módszer útján, amelynél az orvost a beteg igaztalan feleletei vezetik félre.

Az átlagorvos főleg a beteg feleleteire és előadására támaszkodik, valamint a mindenkor rendelkezésre álló laboratoriumi kísérletekre. Az így nyert információk alapján csak feltevésekre alapított diagnózist állíthat fel a betegség milyenségét és szélességét illetően. Azután a gyomor útján kísérli meg elérni a megtámadott részeket. Néha sikerül a gyógyítás, de gyakran nem, a feltett diagnózis helyességét és a beadott orvosság hatóerejét szerint.

Hogyha egy gyógyszer gyógyulást eredményez, úgy e hatás oka bevallottan ismeretlen marad. Dr. Paul H. D. Kruij, a Rockefeller-intézet orvosa, aki az orvosi kar védelmére és a dr. Ábráms-féle elektronos elmélet ellen egy cikket írt, a következő érdekes feltevést tette: „Dacára annak a jelentős haladásnak, amelyet a különböző betegségek okainak a felismerése és megelőzése tekintetében tett az orvosi tudomány, a legtöbb betegség tényleges kigyógyulása nagy mértékben marad.” Dr. Ábráms szerint ez a titok csak abban áll, hogy a megbetegedett atomok elektronos gyógyulása ismét a rendes állapotba hozassanak vissza. Egyes gyógyszerek ezt bizonyos fokig megteszik, az esetben előidézik a gyógyulást. Azonban e gyógyulást igen sokszor ellensúlyozza az a körülmény, hogy az orvosságok mérget visznek bele a testbe, amely épp oly károsan hat, mint a beteges rezgések, amelyeket megszüntettek.

(Folytatása következik).

EMBER, CSODÁLATOS EMBER! *Irta: BENJAMIN*

(S Z A T I R A)

EMBER, csodálatos ember! A világmindenség legfőbb ura és a mennyek vice-kormányzója (?), a te teljesítményeid valóban csodálatosak (?) Hogyha valaki manapság és ebben a korban egy kissé megáll és visszatekint a kezdetre, ahogyan sokan tanítják, azután nyomon követi az embert a korokon át egészen a jelenig, úgy el kell ismernünk, hogy ezek a teljesítmények csodálatosak. Ha azután a jövőbe követjük, melyet a maga számára előkészített, úgy bizonyosan meghaladja értelmi képességünket, hogy teljesen értékelhessük és megérthessük az ő nagyságát és csak úgy kiálthattunk fel: ember, csodálatos ember! Nemcsak, hogy zsámolyává tette a földet, hanem a bolygók közé emelkedik és tenyerét a holdon pihenteti.

Az ember feladatává tette nemcsak, hogy felépítse, megjavítsa, intézze és kormányozza ezt a világmindenséget, hanem azt is, hogy más rengeteg világegyetemeket építsen fel a maga számára, amely sokkal nagyobb, sokkal dicsőségesebb minden más művénél, amelyet itten végbe vitt.

Vegyük szemügyre az ember teremtését és kezdetét, ahogyan ő azt néha előadja; és kövessük az ő ugrását szerves anyagból szervesbe, repülő hal és hulló alakjától kezdve, amint hidegvérű hullóból melegvérű állattá lett és olyan ravasz fogásokat csinált, hogy kihámozta a kokuszdió belét és itta annak a nedvét, s azután élete fenntartására hosszú, hajlékony farkával felakasztotta magát a faágra és mindezt azal bizonyítja, hogy egyesek a fajtájából még most is így tesznek.

Azután pedig csontjai egyszerű kis mozgatószervével megint átalakította egész csontszerkezetét, letette a farkát, felállt és egyenesen járt és a fák csúcsai helyett barlangokban és sziklahasadékokban élt, később pedig agyagból kunyhókat épített, most pedig kőből, cementből, téglából és acélból készített házakban lakik, melyeket maga épített.

Miután elsajátította és kifejlesztette a beszédet, amelyet most pillanatok alatt végigrepít az egész világon és tetszése szerint nyargal a mélységben és a levegőn keresztül. Azonban az ember nem hagyott nyomot, amely határozottan visszavezetne az ő kezdetének a forrásáig, ahogyan azt a sok intelligens (?) ember tanítja az iskolán kívül és belül.

Tekintetbevéve a számos képességet, amit az ember sajátjává tett, ilyen kezdettel hiába való dolog-e szemügyre venni az ő vágyait és végső rendeltetését? Reméli, hogy anyagot csinál magából, hogy másodpercen-

ként billió mérföldet fog megtenni a térben, hogy feltűnik az ezüst szegélyű felhők kárpitján, hogy pengetni fog arany hárfákat, hogy édes muzsikával fog beszélni és hogy átalakítja magát ismét oly dicsó dologgá, hogy minden egyéb dicsőíteni fogja, mint a legfőbb lényt, amely agyagbából az egész teremtés nagy meghódítójává és legfőbb alkotásává építette fel magát.

Hiu, dicsó és csodálatos ember! Micsoda eredmény! Ám boruljon minden lábaidhoz; mert nem te magad csináltad mindezeket épp úgy, ahogyan felépítetted a kénytelen polk egész világát, a gyötrelmek helyét azon embertársaid számára, akik nem hiszik el a te üres mende-mondáidat vagy nem járultak hozzá a kéjeidhez, vagy nem voltak oly szerencsések, hogy oly magasra emelkedjenek, mint tenmagad?

Ember, csodálatos ember! Nézd a nemeslelkűséget, a szeretetet, a bölcsességet, amit az egyéni ember kifejlesztett embertársai javára! Összesen sok millió van ilyen és vajjon összes rokonait, ismerőseit és hitét nem-e a koldusok és bűnösök e nagy hordájából válogatta össze, hogy élvezze a jövő dicsőségét és hatalmát, melyről a maga részére gondoskodott? Nem gondoskodott ő egyben egy örökkévaló tüzes helyről is a nálánál kevésbé szerencsés embertársa számára (?), hogy neki is legyen örökkévaló élete a gyötrelmekben és „bizony meg ne haljon“, mint egy sárga kutya. Ember, csodálatos ember! Hogy annyira törődött életed szolgálásával, aki mindent megszerzett neked, hogy vágyaid teljesüljenek, azonban elkövette azt az átkozott hibát, hogy nem tudott kiemelkedni abból a fertőből, amelybe a múlt hatalom utáni vágy juttatta bele; ennyi szeretetreméltóság, ennyi szeretet! Igazán csodálatos!

(Nem inkább maradt volna a szerencsétlen agyagbábnak).

Van a méltóságnak, hatalomnak olyan helye, vagy trónja, melyet az emberi nagyvágyás és önzés nem kísérelne meg bitrolni vagy elfoglalni? Lehetséges-e valami, amit az ember nem akarna végbevenni? Nem fog-e mindig az emberi önzés uralkodni? Egy szervesetlen anyagnak, melynek nem volt kezdete, hanem saját erejéből emelkedett ki az iszapos mélységekből, amelyek éppen természetesek voltak, az ezüstszegélyű fellegekig, amelyek szintén természetesek, bizonyára nem lehetnek korlátai. Ember, csodálatos ember! Hol van, aki hozzád fogható!

Te, ki leghiubb, legnagyobbvágyóbb, legzsarnokibb, legfennhéjázóbb, legdicstelenebb bűnöse vagy az egész teremtésnek, nagyon jó, hogy megtanultad a saját szemedből el-

távolítani a szálkát, mielőtt megkísérelted eltávolítani embertársad szeméből a gerendát. A dicsőség templomait emelted saját hajlékodul és a gyötrelmek börtöneit embertársaid számára.

Megszelidítetted a lovat, az ökröt, a szamarat, a kutyát, a kecskét a te akaratod számára. Magad építetted az aranyborjút és rabszolgádat tetted és lealacsonyítottad embertársadat anyagi hasznod kedvéért. Életre hívtad az uzorát és olyan szokásokat fejlesztettél ki, amelyek utálatosságnál egyébként nem mondhatók. Mindezt megtetted és arcátlanul odaálltál a saját oltárod elé és kérted, hogy tiszteljenek.

Ember, csodálatos ember! Következetlenséged megfoghatatlan. Képzletben szenvedést és nyomorúságot és az örök kárhozat egész mindenségét teremtetted meg azok számára, akik nem tesznek eleget a te önző kapzsiságodnak és nem adják meg neked azt a hatalmat, melyet követeltél és amelyet bitorolni megkíséreltél.

Ember, csodálatos ember! „Hol voltál, mikor a földnek alapot vetettem? Mondd meg,

ha tudsz valami okosat. Ki határozta meg mértékeit ugyan tudod-e? avagy ki húzta el felette a mérő zsinort? Mire bocsátották le oszlopaikat, avagy ki vetette fel szegletkövét?... Parancsoltál-e a reggelnek, mióta meg vagy? Kimutattad-e a hajnalnak a helyét?... Összekötheted-e a fiastyuk szálait, a kaszós-csillag köteleit megoldhatod-e?... Kicsoda adta volna az ember szívébe a bölcsességet, avagy kicsoda adta volna az ember szívének az értelmet?... Megnyiltak-e neked a halálnak kapui; a halál árnyékának kapuit láttad-e?” — Jób 38:4, 5, 6, 17, 36.

Ember, csodálatos ember! A te hiú önzésed nyilvánvaló; Mondja-e a sár az őt csinálójának: Mit csinálsz, holott e dologhoz semmi közeid nincsenek.“ Vagy pedig a dolog, melyet valaki kimért, mondja-e annak, aki kimérte, hogy nincsen neki értelme?... — Ésaiás 45:9.

„No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.” — Ésaiás 1:18.

A MÉHEK ÉS A MÉHÉSZET

A MÉZELŐ méh a **Hymenoptera** nevű rovarok rendjéhez tartozik. Testén kívül egy szaruanyagból való váz van, melyet kitin-nek neveznek, amely szőrökkel van borítva. Ezek a szőrök tapintóeszközként szolgálnak. A méh teste három részre oszlik: fej, tor, amelyen a szárnyak és a lábak vannak és potroh, mely a méztartóból, gyomorból, belekből és a fő-légző szervekből áll.

A méhnek öt szeme van. A fej mindegyik oldalán van egy nagy összetett szem, amely 6300 hatszögből áll. Ez a két összetett szem lehetővé teszi a méhnek, hogy nagy távolságra látja meg a dolgokat és hogy könnyen megtalálja a hazafelé való utat. A három apró szemecskét (**ocelli**) Maurice Girard szerint a kaptáron belül használja a méh, ezek a kis távolságra lévő dolgok meglátására szolgálnak.

A méh tüdeje légszövekből áll; ezek leginkább a potrohban vannak. Szélepszerű izmok segítségével az ezen légszövegekben lévő levegő mennyisége szabályozható és a méh ezáltal a szükséghez képest a súlyát csökkentheti vagy nagyobbíthatja. Repülés előtt a méh bizonyos mennyiségű levegőt szív be.

Egy nagy természettudós, Francois Huber, Genovából, rájött arra, hogy a méh csápjaival érez, szagol és hall. A méh szerveinek részletesebb leírását az olvasó megtalálja a vonatkozó kézikönyvekben.

HÁROMFÉLE MÉH VAN EGY CSALÁDBAN

A méhek nem élnek magukban, hanem családokban. A nyár folyamán háromféle

méh látható egy rendes családban, még pedig: a királyné vagy anyaméh, a dolgozó és a hímek vagy herék.

A herék nagyobbak a dolgozóknál és repülés közben erősen zümmögnek. Nem csipnek. Csak 2000 mégy egy körülbelül 1 kg-ra, míg a dolgozókból csak 5100-ból lesz egy fél kgr. Egy jó családban 50,000 méh lehet.

A herék nagyon buzgó evők és ürüléküket rendszeren a kaptárban ürítik ki. A dolgozók visszatartják a magukét, amíg ki nem repülnek. A tél beállta előtt a dolgozók az összes heréket kiüzik a kaptárból és mivel nem szabad visszamenniük, éhen pusztulnak. Ez majdnem úgy hangzik, mint Ádám elűzése az Édenből.

A királyné hosszú és karcsu és könnyen felismerhető, mert erősen elüt a család többi méheitől. Ritka kivételektől eltekintve, egy kaptárban csak egy királynő van. A párzás időszak alatt egy jó királyné naponta 3500 petét rak le.

Egy Dadant nevű tudós megfigyelte, hogy a királyné percenként hat petét rak le. Ha egy tyúk is így tojna, úgy nagyon falánk evőnek kell lenni annak, aki versenyezni akarna vele. Huszonnégy napig tart, míg a petéből a méh teljesen kifejlődik. Ezért egy erős családnál az új ivadék kedvező körülmények között 73,500 sejtet foglal el.

A királyné által a peterakás idején naponta lerakott peték sulya kétszer akkora mint az ő saját testsulya.

Hogyha baromfitenyésztőinknek sikerül

majd a tyúkot annyira tökéletesíteni, hogy a méhkirálynéhoz hasonlóan fog tojni, úgy élelemhiány soha többé nem fogja fenyegetni a világot. Ez a föld új korszakában, az aranykorszakban esetleg be is következnek.

A királyné kétféle petét rak le: olyat, amely meg van termékenyítve és olyat, amely nincs megtermékenyítve. Az előbbiből fejlődnek ki a dolgozó méhek, vagy a királyné, az utóbbiból pedig csak a herék. A tudósoknak még nem sikerült ezt a rejtélyt megmagyarázni. A királyné négy évig is él, ami a dolgozó átlag élettartamával összehasonlítva hosszú időnek mondható, amely a mézelés idején csak három hétig él.

Minden dolgozó királynővé fejlődhetne, hogyha megkapta volna erre az előjogot. Ha a dolgozó lárvája három napos lesz, a méhek etetni kezdik őket és durvább táplálékot adnak nekik, mint a királyné lárvájának. Ez a körülmény 5 nappal késlelteti a fejlődésüket.

A kaptárban levő minden munkát a dolgozó méhek végzik. A dolgozó gyűjti a mézet, építi a sejteket, hordja a vizet, táplálja a fiatalokat, megtámadja és elűzi az ellenséget és meleg időben állandó légáramot csinál a kaptárban, hogy mérsékelje a hőséget és télen is normális hőmérsékletet kell tartania. A kaptárban tehát a „nő“-munkások végzik minden dolgot, míg a „férfiak“ (a herék) csak lézengenek és esznek.

A dolgozó méh nagyon önfeláldozó, inkább éhen hal, de nem engedi, hogy a királyné éhezzen. Igen sok esetben, amikor a kaptárok készletei kora tavasszal kifogytak, csak maga a királyné maradt életben. A Londonban megjelenő Onarterly Rewiewben olvassuk:

„A kaptárban a mézkészlet korán elfogyott. Egy reggel a mézkeretek üresek voltak és az egyetlen életjel volt maga a szegény királyné, amint szomorúan, bánatosan, lassan kúszott végig az üres sejteken, szomorú látványa a bukott méhnagyságnak. Máriusz Karthagó romjain — Napoleon Fontainebleau-ban — semmi sem volt ehhez képest.“

MÉHFAJOK

Van többféle méhfajta. A leggyakoribb az Európában és Amerikában elterjedt közönséges méh **Apis Mellifica**. Fekete vagy szürkés színűek. Azután van az olasz méh **Apis Ligustica**. Az olasz méh sokkal szorgalmasabb és könnyebben kezelhető, mint a fekete méh. Mexikóban és Délamerikában állítólag nagy fulánk nélküli méhfajta volna. Indiában a méhek találhatóak, melyek 5-6 láb magas és 3-4 láb széles sejteket építenek. Más méhfajok, még a kaukázusi, bánáti, tuniszi, egiptomi, ciprusi és sziriai fajták.

MÉHCSIPÉS

A rovarok világában a méh a legnagyobb és legáltalánosabb közkedveltségnek örvendene, hogyha szakithatna azzal a rossz szokással, hogy megmarja az embert. A nemes fajtájú olasz méhek ritkán csipnek, hogyha csináján közelednek hozzájuk és szépen bánanak velük. Van olyan idő, amikor a méh inkább csip, mikor megkezdődik a méhes kirablása, borus, nedves időben és kora tavasszal. Azután meg embere is válogatja. Egyes embereket inkább megmarnak, mint másokat. Akik félnek a méhektől és akik jó távolságra vannak a kaptártól, inkább ki vannak téve a csipésnek, mint az, aki nyitogatja a kaptárt.

Aki jó barátságban akar lenni a méhekkel, annak óvakodni kell attól, hogy megbántsa őket. A tisztátalanságot és a rendetlenséget rettenetesen utálják. Nem szabad közjük menni édességgel vagy bűzös lehellettel. Nem szabad handa-bandázva közjük jönni, sem hirtelen közjük berohanni, sem nem erősen védekezni, hogyha fenyegető magatartást tanusítanak; hanem lassan tegyük a kezünket az arcunk elé és tapintatosan igyekezzünk őket távol tartani. Ha az ember meg akarja fogni a méhet, úgy tegye ezt merész kézlendülettel s ha nem nyomja meg, nem kell tartania csipéstől. Fogjuk meg úgy, mintha szeretnők, a mutató és a hüvelyk ujj közé fogjuk. A méh állítólag nem csiphet, hogyha visszatartjuk a lélegzetet, mert a bőr pórusai akkor zárva vannak. Aki Tamás, az próbálja meg.

Gyakran megtörténik, hogy a méhek megölnek egy lovat. Megtörtént, hogy a méhesben kötöttek meg egy lovat. Nehány méh rátámadt, mire rugdalózással akart védekezni. Közben egyik kaptárt döntötte fel a másik után. A méhek tízezer számra lepték el és a szegény állat kiszenvedett, mielőtt a gazdája segítségére mehetett volna.

A méheket védekezésre is fel lehet használni. Della Rocca meséli a következő esetet: Egy török gálya elfogott egy kis kalózhajót 40-50 emberrel. Amint a törökök a hajóra szálltak, a kalózkodok néhány méhkaptárt dobtak le az árbócról a hajóra. A törökök védtelenek voltak a méhekkel szemben, míg a kalózhajó emberei keztyükkel és maszkokkal voltak felszerelve és könnyen ejtették hatalmukba a gályát.

A királyné ritkán csip, azonban itt is van kivétel a szabály alól.

A közeledő új korszakban a méh valószínűleg elveszti a csipési kedvét; és akkor igaz lesz majd a mondás: „Oh méh, hol a te fulánkod?“

MODERN MÉHÉSZETI FELSZERELÉS

A legújabbban feltalált füstölökkel a legharagosabb méheket is meg lehet szelidíteni. A füst arra készíti őket, hogy telesziv-

ják magukat mézzel és a jóllakott méh, a jóllakott emberhez hasonlóan nem nagyon harcias.

A modern kaptár úgy van megszerkesztve, hogy mindegyik keret kivehető a többi megzavarása nélkül. Legujabban aluminium kereteket árulnak. Ennek sok előnye van a lépes kerettel szemben. Nagy melegben nem olvad, sok munkát takarít meg a méheknek, mivel körülbelül 10 kg. méz szükséges egy kiló viaszhoz stb.

1865-ben találta fel de Husckka of Dolo a mézpergetőt, amely centrifugális erővel dobja ki a mézet a keretből. A pergetés után a keretek visszahelyezhetők a kaptárba és a méhek újból megtöltik. Ez óriási munkamegtakarítást jelent a méheknek és sokkal több mézet termelhetnek, mint mikor új kereteket kell nekik építeni valahányszor a mézet kiveszik.

A mézpergető feltalálása óta a méhészek tonna számra termelhetnek mézet.

MÉZTERMELÉS

Napjaink modern találmányai a méhészetet jövedelmező kereseti ággá tették. Az ide vonatkozó statisztikai számok nagyon beszédesek.

KIRÁLYNÉ-TENYÉSZTÉS

A méztermelés fokozásával divatba jött a királyné-tenyésztés. A méztermelő sokkal elfoglaltabb, semhogy maga tenyészten királynékat és azért egy nagybani tenyésztőtől szerzi be. A méhész minden második évben új királynőt ad a családjainak, hogy minden családnak erős, egészséges királynéja legyen. Ezeket a királynékat olyan kis kaptárakban tenyésztik, melyek a rendes kaptárnak körülbelül a harmadát teszik. A szállítás úgy történik, hogy a királynét egy kis postaládikába teszik és kíséretül 12 dolgozó méhet adnak hozzá. Enélkül a kíséret nélkül a királyné pár óra alatt elpusztul. Ilyen módon királyné a legnagyobb távolságra is szállíthatók.

A MÉHEK ELLENSÉGEI

A méhek ellenségei a különböző méhbetegségek, amelyek többé, kevésbé gyógyítha-

tók. Nagy károkat tesznek a méhekben az egerek. Nehány madár is van, amely szereti a méheket. A medve nagy barátja a méznek.

Egy orosz diplomata mesélte Rómában.

„Szomszédom, mialatt mézert keresett a fákon, egy nagy üreges fába esett bele mellig érő mézben.”

„Két napi fogság után egy medve jött a segítségére. Hogy a mézhez hozzáférhessen, a medve is be kellett, hogy menjen a fába. Az ember erre belekapaszkodott a medvébe és az állat rettenetesen megijedt.”

„Az ember csak egyre fogta a medvét, mely egy végső erőfeszítéssel kihuzta az embert a csávából, aki mikor künn volt, nagy ijedelemben eltávozott, magára hagyva a medvét a finom méz mellett.”

A MÉH TÁPÉRTÉKE

Évszázadokkal az első cukorgyárak megépítése előtt Jákob, még fel nem ismert fiának, Egyiptom első miniszterének, mézet küldött egyéb dolgokkal (1 Mózes 43:11). Az Ó-Testamentumban gyakran fordul elő a „tejjel-mézzel folyó ország” (2 Mózes 3:8, 17; 13:5; 5 Mózes 6:3; 11:9; 27:3; Josua 5:6 stb.). Keresztelő Szent János, Jézus előhírnöke vadmézzel táplálkozott.

Sok egyiptomi sirban is találtak mézet tartalmazó edényeket. A British Múzeumban lévő Mycerinus király szarkofagján van egy hieroglif méh. A régi görögök nagyon szerették a mézet.

Ma a mézet igen értékes édességnek tartják, amely a vitamint tartalmazza. Ez a vitamin előzi meg a vérszegénységet stb.

Mikor Augustus császár Pollio Romulusnál ebédelt, ennek 100-ik születés napján megkérdezte tőle, hogy minek köszönheti testi és lelki frissességét. Pollio erre azt felelte: „Interius melle, exterius oleo”. Belsőleg a méznek, külsőleg az olajnak.

Mézzel készített sütemény nem keményedik meg, mert a méz magába szívja a levegő nedvességét.

Bizonyos, hogy a méz lesz az aranykorszak egyik tökéletes tápláléka. Amikor majd tökéletes méhek gyűjtik tökéletes virágokról a mézet, bizonyára ez lesz az édességek édesége. G. Z.

AZ AMERIKAI BEVÁNDORLÁS

Európa világháboru sújtotta országaiból igen sokan akarnak Amerikába kivándorolni, ahol most gazdasági tekintetben igen jó idők járnak. New-York kikötőjében nem régen 8000 bevándorló vesztegelt a hajókon, mert az egyes országokra előírt kvóta szerint számfeletti voltak. Ezeket a bevándorlókat a bemondásra fokozatosan beho-

csátották. A mostani törvény a hajóstársaságot minden egyes számfeletti útas kizárta 400 dollár pénzbüntetéssel sújtja és a közmunkaügyi miniszter emellett a hajójegy árának a visszafizetésére is kötelezti a társaságot.

A Ku-Klux-Klán bejelentette, hogy a bevándorlást teljesen be fogja tiltani.

KI LESZ AMERIKÁBAN AZ ELNÖK?

A MERIKÁBAN és az egész világon az emberek érdeklődni kezdenek az iránt, hogy kit fognak legközelebb elnöknek megválasztani. Olvasóink közül sokan nem igen törődnek ezzel a kérdéssel, mert hiszik, hogy az Úr országa elközelített és látható valóság lesz a földön a legközelebbi elnök idejének egy része alatt. Ámde nekünk minden fajta olvasóink vannak és még azt is, aki a fenti hitet vallja is érdekli annak az embernek az egyénisége, aki a következő négy évben 110 millió embert fog kormányozni, olyan időben, amikor a föld új királya veszi kezébe a világ kormányát.

Harding elnök halála folytán Coolidge elnök lesz a republikánus-párt legvalószínűbb jelöltje. Azok az érdekek, amelyek Hardingot emelték be az elnöki székbe, szembehegyezkedve sok sok millió amerikai kívánságával egy haladó gondolkodású elnök után, mint amilyen La Folette szenátor, Hiram Johnson szenátor vagy Pinchot kormányzó, valószínűleg most is felül fognak kerekedni; azért teljes valószínűtlennek tartjuk, hogy valamely progresszív republikánust válasszanak meg.

A sajtó és a politikusok a választás előjátékaként a progresszíveket akarják előtérbe tolni, amint azonban a Broad-Way (New-York-bank negyede) és a Wall Street (New-Yorki utca, ahol van a tőzsde) megmondotta a szavát, ezek valószínűleg épp úgy fognak engedelmessé válni, mint mindig a multban. Coolidge elnök barátjai — és sokan vannak, amikor e sorokat írjuk — remélik, hogy sikerülni fog neki a vasúti tarifát leszállítani, vagy valami egyebet fog tenni a népért március negyedike előtt, ami majd elfogadhatóvá teszi őt a progresszívek előtt.

Minden politikusnak, akinek valami sikerül, van egy pénzes támogatója és nyilvánvaló, hogy Coolidge támasza mostanáig T. W. Stearns volt, egy nagy bostoni áruház tulajdonosa.

Robert M. La Folette szenátor Wisconsinból, ez a tehetséges, bátor és haladó gondolkodású vezérférfit, akit Amerika progresszív közvéleménye a republikánusok közül választana. Hatvanhét éves kora dacára La Folette szegény, de becsületes, szorgalmas,

buzgó és tehetséges ember hírének örvend és olyan odaadó hűséggel van a nép iránt, mint manapság Amerika egyetlen más politikusa sem.

Jelenleg valósággal ő tartja fenn a Kongresszus két házában a hatalmi egyensúlyt és ezt a polcot az ország legnagyobb lapjainak állandó és szivós támadásai dacára érte el.

La Folette csudálatos elnök volna, azonban a „Régi Gárda“ semmi szín alatt sem tűrné, hogy a mostaninál még nagyobb hatalma legyen. Az ő szempontjából, neki már is igen nagy a hatalma. Ő mindig több és több ténnyel áll elő és ez félelmetes ellenséggé teszi.

A DEMOKRATA-PÁRT JELÖLTJEI

A demokrata-jelöltek között ott van Underwood szenátor, aki tehetséges ember, de konzervatívnak tartják. Nemrég hadat üzent a Ku-Klux-Klan-nak (amerikai fascisták), mire a Klán felvette ellene a politikai harcot. Ez a körülmény az ő politikai útját nagyon tövisessé teszi.

William G. Mc Adoo nagyon népszerű és tehetséges ember. Nagyon jó elnök volna és könnyen lehet, hogy a demokrata-párt jelöltje lesz. Jelölése esetén valószínű a megválasztása, mert a Klán is támogatná.

Ott van azután Smith, New-York állam kormányzója; azonban Smith római katolikus és római katolikusnak nem lehet reménye, hogy az Egvseült Államok elnökévé válasszák. Bryan még él és épp oly tevékeny, mint mindig, de nem sok kilátása van a jelöltségre.

Sokat beszélnek Fordról, a híres autógyárosról és sokan vannak, akik őt szeretnék látni az elnöki székben, de Ford nem töri magát az elnökség után. Valószínű, hogy többet tehet Amerikáért, mint egyszerű polgár, mint tehetne a Fehér Házban. Ford, Coolidge mellett nyilatkozott, hogyha „keresztül viszi a szesztilalmi törvény fenntartását.“ A Klan, amely fontos tényező a demokrata politikában, állítólag Ford ellen van, mert az autógyáros legujabban egy különlegességi gyártmányú Lincoln-autót ajándékozott egy római katolikus érseknek.

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK

KÉRDÉS:

A próféták feltámadása után az Adámi halál fenn fog-e maradni? ha igen, hogyan és miért?

FELELET:

Az Adámi halál Isten országában fokozatosan el fog töröltetni. A Jézus megváltói munkája által az egész emberiség megváltatott az Ádámra és utódaira kiszabott halálbüntetés alól, minek következtében mindenki fel fog sirjából támadni és alkalmat nyer az örök földi életre. Mikor az utolsó ember is feltámadt a sírból, a halálból, amely Ádám bűne következtében szakadt az emberiségre (s innen az elnevezés is — Adámi halál), az Adámi halál egyszer s mindenkorra megszűnik. Az ezerév, a Messiás országa befejeztével, midőn átadja a Krisztus az országot Istennek (1 Korinthus 15:22), válik esedékessé e kijelentés: „Hol van (Adámi) halál a te diadalmaid és koporsó, hol a te fulánkod?” (1 Korinthus 15:55) Azok az egyének, akik Messiás országában engedéltenségük következtében kivágattatnak az életből, nem az Adámi halállal hálnak meg. Abban már egyszer részesültek, mert mint az apostol mondja: „Ádámban mindnyájan meghalnak (1 Korinthus 15:22). Majd ismét: „Egy est (Ádám esete) által jött a világra a bűn és a bűn által a halál“ (1 Korinthus 5:12). A feltámadás után mindenki *egyéni* vizsgálatra bocsáttatik és ha akkor valaki meghal, saját bűneiért fog meghalni, nem pedig mint az jelenben van az átöröklés törvénye alapján. „A napon senki sem fogja mondani e közmondást“ — mond az Úr — „az atyák ették meg az egrest és a fiak foga vásik el bele“ (mint volt az Ádám összes gyermekeivel), „mert bizony mondom néktek, aki (akkor) megeszi az egrest, tulajdon foga vásik el bele“ (Jeremiás 30:29, 30); ami annyit jelent, hogy az apák bűne nem száll át utódaikra, hiszen akkor születés — mint az Úr mondotta (Lukács 20:35,

36) nem lesz, mert „házasságra nem adatnak“. Isten országában mindenki önmaga fog dönteni örök jövője — az élet és halál felett. Aki engedetlen lesz, makacs és önféjű, aki semmi előhaladást nem fog tudatosítani a szeretet törvényei iránt, másodizben fog meghalni, mert már egyszer Ádámban halálra ítéltetett, amelyből Jézus váltászmunkája által szabadított. Az a halál, amelyel Messiás országában meghal, egy örökké tartó halál, amelyből fölébredés sem lesz. A második halál kifejezése az örökös, végtelen nélküli megsemmisülésnek. (Jelenések 21:8) Az apostol mondja szavaiban, hogy „Jézus egyszer Isten kegyelméből mindenekért megkóstolta a halált“ (1 Timoth. 2:6) avégett, hogy az emberiségnek egy kiváló alkalmat adjon az életre az ő országában, melynek eljövételéért tanítottunk imádkozni: „Jöjjön el a Te országod“ — azonban ha ekkor elveszt valaki életét, örökre elveszítette, mert „Jézus fölébredésért (a bűnösökért) meg nem hal“, ő többé „gyalázatra nem adatik. ((Zsidók 6:6) Isten kegyelme Krisztusban minden ember iránt megnyilvánult a váltászmunka alapján, de akik ezt a jövő korszakban nem fogják hasznukra fordítani, mint javíthatatlanok s ekkor az életre s annak áldásaira méltatlanok, megsemmisítetnek, kivágattatnak az élők földjéből. „Akkor (elő nem) majd meglátod — mondja prófétája utján az Úr — mi különbség legyen az igaz és istentelen között, aki szolgál Istennek és aki nem szolgál neki“ (Malakiás 3:8) Akkor a külső vallásosság sem fog használni, mert a föld új Királyát, Krisztus az istentisztelet külső formájával „Miatyánk“ tökéletes szöri elmondásával, „olvasók“ gyakori morzsolgatásával, böjtöléssel s miseszolgálatok szolgáltatásával stabil nem lehet megtéveszteni. „Akkor nem nevezetnek az igaz ember hamisnak, sem a hamis igaznak (mint van az jelenben), mert az új Király „igazságban fogja megítélni a földnek alázatosságait.“

... (NEVEZETESEBB NAPI ESEMÉNYEK RÖVID KRÓNIKÁJA) ...

Forrong egész Japán. Japánban ismét nagy forradalmi nyugtalanságoknak jöttek nyomára. Jelentették, hogy a trónörökös ellen merényletet követtek el és akkor a japán uralkodó rosszalásképpen, hogy a kormány az uralkodócsalád személyi biztonságának megvédésére nem tette meg a szükséges intézkedéseket, új kormányt nevezett ki, de a rend azóta sem állott helyre.

Tokióban egyre megismétlődnek a leghevesebb utcai tüntetések. Hivatalos közlés szerint egy kommunista összeesküvést fedeztek fel, amelynek célja a trónörökös meggyilkolása és a köztársaság kikiáltása. Egyes londoni jelentések úgy tudják, hogy a kormány tagjai a tüntetések elől menekültek.

Forradalom Tibetben. A Daily Telegraph jelentése szerint az ázsiai népek forradalma átterjedt Tibetbe is. A nyugati kulturától elzárt Tibet számos helyiségében forradalom tört ki, amelynek úgy látszik szociális jellege van. A forradalom nagyságát mutatja, hogy a dalai láma is kénytelen volt elmenekülni. A részletek még hiányoznak.

A vatikáni körökben az a szándék, hogy az orosz szovjetkormányt elismerjék, mihamlaxt néhány más hatalom részéről megtörténik az elismerés. A vatikáni körök ismerését ahhoz a feltételhez köti, hogy a szovjetkormány ne üldözze a katolikus papokat és hogy a kultuszkérdésekben bizonyos előzékenységet mutasson.

Svájc gazdasági helyzete. Élelmiszerekben, tejtermékekben drágulás állott be és a húsiparban egyre tart az áremelkedés. Minden valószínűséggel a drágulás az új bércsereket hoz s a drágulási hullám nagyobb arányokat fog ölteni.

Macdonald munkáskormány programja leszármazottak a francia imperiálista törekvésekkel. Felhívja Franciaországot, hogy Európa konszolidációja és helyreállítása tekintetében az összes szükséges lépéseket tegye meg, amennyiben Franciaország ezt a kiváltságot nem teljesítené, felszólítja, hogy fizesse a háború glianák az összes háborus adósságokat. Ha ezt nem teljesítené, akkor az összes angol kézben levő francia értékeket a piacra dobja, hogy ezzel a frank értékét teljesen megsemmisítse.